

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia X. B. Virgo Puerum vestigans, eum vbique implorat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

In sua tecta rudes vocat alma columba columbas :

Ipsa parens agnos colligit agna suos.
 Inuitatque domum teneros lea torua leones:
 Nouit & assuetum quæ redit vrsa, specum:
 At meus incertis, imbellis vt hinnulus, aruis
 Qui fugit, ah! Matris nescit adire sinum.

ELEGIA X.

B. Virgo Puerum vestigans, eum
 vbique implorat.

1. B. Virgo nescit vbi Puerum suum quarat.
2. Vbicumque fuerit, credit seras mitescere.
3. IESUM sapius ingeminat.

I Am bis vbi roseo ceu flore decorus & auro,
 Discolor ignipedes vrsit Eous equos;
 Nulla meis vsquam spes emicat obuia votis;
 Seu nox furua redit; candida sine dies.
 Quæ sequar errantem rerum per cæca Puellum,
 Cui mare, cui tellus, cui dat & æthra viam.
 Fors Ptolomæis reperit cunabula regnis,
 Nilotifue suas Nymphæ propinat aquas.
 O felix tellus, quæ te mea gaudia celat,
 Seu tibi sylua viret, seu petra dura riger!
 Te quacumque nouas labor asper & error in oris
 Per iuga, per valles, per loca plana trahit;
 Ipsa fere, credo, cicut accubat agna leonæ;
 Adfider accipitri tuta columba comes:
 Et sine lite canis damæ blanditur & hinno.
 Adstat & innocuo salua capella lupo.
 Quin etiam ponunt iam sibila colla dracones;
 Parsque prius sæui magna draconis abest.
 Hi Pueri mores, blandique ea gratia vultus;
 Flectat vt immanes in sua vota ferat,

Et quam

Et quamuis sit totus amor, meus ardor IESVS;
 Me tamen hinc nullus fructus amoris habet.
 Sol, reor, vt lacrymas tot viderit ire parenti,
 Flens radios mœstas vertet in imbris aquas.
 Quique hilaris grauida spondebat ab arbore pomum,
 Flos cadit, ah! flori turbo fit iste dolor.
 Sed quid dissimulem? flos vt fugit vberis ramo;
 Sic perit & vitæ vita decusque mea.
 Dimidio certè mater perit orba; relictum
 Dimidium cogit spes moribunda mori.
 At ne tota cadam, quo te mea gaudia spectem,
 Pauca dabit parua copia facta moræ.
 Sic Virgo gemit vmbrosis lacrymosa sub ornis;
 Ingemnatque redux mille querela preces.
 Mi IESV! sonat, heu! mi IESV! dulcis IESV!
 Mi IESV! vacuo sic fugis ergo sinu?
 Mi IESV! geminat, periit formosus IESVS.
 Ingemnatque pares æmula sylua modos.
 Mi IESV! IESV! responsant omnia IESV.
 Omnia sed IESVM, quem sonuere, negant.
 Largior an quisquam vel parciore error? vbiuis
 Quem dant, cripiunt perfida saxa Deum.

ELEGIA XI.

**B. Virgo suauiter expoſtulat cum ſuo
 Puer, cur ſibi tot ærumnas pariat.**

1. *B. Virgo queritur ſe dolore vri.*
2. *Dolet ſuas preces non exaudiri.*
3. *Gellit Puerum quacumque ſequi.*
4. *In ſuum gremium reuocat.*

B Lande Puer, ſæuis qui miſces gaudia curis;
 Quò rapis incertos cæca per arua pedes?
 Qualibus ah flammis vris, mea vita, parentem!
 Qualibus ah fugiens lymina mergis aquis!